

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ
กรณีศึกษาพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
The effect of saving factors on retirement saving.
A case study of supporting staffs in Pibulsongkram Rajabhat University

อรุณี นุสิทธิ์¹, รัตนา สิทธิวัฒน์² และอรอนงค์ แก้วทองทรัพย์³
Aruneen usit, Rattana Sitioum and Oranong Kawekongthap

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์คือ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามส่วนใหญ่มีจำนวนออมเฉลี่ยต่อปีไม่เกิน 3,000 บาท ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านผลตอบแทนคือ อัตราดอกเบี้ยและสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการออม ปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านเศรษฐกิจคือ ความผันผวนทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านทัศนคติคือ การออมเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับใช้จ่ายกรณีฉุกเฉิน

สำหรับผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุ พบว่า จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อปีไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ เป็นไปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการออมเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินเท่านั้น โดยยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการออมเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับวัยเกษียณ

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีผลต่อการออม, การออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ

¹ อาจารย์สาขาบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก e-mail. aruneenusit@gmail.com

² อาจารย์สาขาบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก

³ นักศึกษาสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Abstract

This study aims to study saving factors affecting retirement saving of supporting staffs in Pibulsongkram Rajabhat University. The result found that most of those staff have average saving 3,000 baht per year, while saving rate, tax benefit, economic fluctuation and saving for emergency are motivate the amount of saving. Multiple regression analysis showed that the amount of saving does not effect on saving factors. It is possible that those staff only think about emergency saving and do not be aware the important of retirement saving.

Keyword : Saving factors, Retirement saving

บทนำ

รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย ปีพ.ศ. 2559 พบว่า ประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นด้วยอัตราที่สูงมาก โดยประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นด้วยอัตราประมาณร้อยละ 5 ต่อปี ขณะที่ประชากรอายุ 80 ปีขึ้นไปเพิ่มขึ้นด้วยอัตราสูงมากกว่าร้อยละ 6 ต่อปี จึงเป็นสาเหตุให้ประเทศไทยจำเป็นต้องเตรียมรับมือกับสถานการณ์ประชากรสูงวัยดังกล่าว เพราะประเทศที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุสูงขึ้น ย่อมแสดงถึงการรับภาระของรัฐ ชุมชน และครอบครัว ในการดูแลสุขภาพ ค่าใช้จ่ายในการยังชีพ และการดูแลเกี่ยวกับการอยู่อาศัยที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุที่จะต้องสูงขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ ยังมีผู้สูงอายุจำนวนมากที่อยู่ในภาวะเปราะบาง นั่นคือ หนึ่งในสามของผู้สูงอายุมิรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน บุตรซึ่งเคยเป็นแหล่งรายได้สำคัญของผู้สูงอายุมีสัดส่วนลดลง ดังนั้น รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องเร่งพัฒนาระบบบำนาญให้ครอบคลุมผู้สูงอายุอย่างทั่วหน้า และเร่งส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และวางแผนการออมเงินและใช้จ่ายอย่างประหยัด เพื่อเป็นเงินออมไว้ใช้จ่ายยามชรา (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2560)

การวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณสำหรับบุคคลควรเริ่มตั้งแต่วัยทำงาน การบริหารทางการเงินที่ดีจำเป็นต้องมีการตั้งเป้าหมายในการออม เปรียบเทียบผลตอบแทนที่จะได้รับกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการออมและการเลือกการลงทุน เพื่อเป็นการสร้างความมั่งคั่งและมั่นคงในชีวิต โดยธิดารัตน์ อติชาตินันท์ และแพรวพรรณ มังคลา (2554) กล่าวว่า การบริหารทางการเงินของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการออมของแต่ละคน รวมทั้งยังพบว่า รูปแบบการออมมีส่วนช่วยสร้างความมั่งคั่งให้กับบุคคลได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นหน่วยงานรัฐที่มีบุคลากรอยู่ทั้งสิ้น 6 ประเภท ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย อาจารย์ประจำตามสัญญา และเจ้าหน้าที่ประจำตาม

สัญญา โดยบุคลากรแต่ละประเภทมีสวัสดิการจากการออมเพื่อวัยสูงอายุเมื่อเกษียณแตกต่างกัน พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนเป็นบุคลากรกลุ่มหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ในด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ถือได้ว่า เป็นผู้อยู่ในวัยทำงานที่ต้องมีการวางแผนทางการเงินของตน เพราะสวัสดิการจากการออมเพื่อวัยสูงอายุเมื่อเกษียณแตกต่างจากข้าราชการ จึงอาจทำให้พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนบางคนขาดความมั่นคงทางการเงินในช่วงเวลาเกษียณ

ระบบการออมเพื่อวัยสูงอายุที่แตกต่างกันระหว่างข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย คือ ข้าราชการมีสวัสดิการเมื่อเกษียณจากกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) แต่สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยคือ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และกองทุนประกันสังคม ซึ่งผู้มีอาชีพรับราชการนั้นมีระดับความเพียงพอจากการออมเพื่อเตรียมเกษียณสูงกว่าผู้มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน (อรุณี นุสิทธิ์ และคณะ, 2557) นอกจากนี้ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามกำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาเพื่อยกเลิกกองทุน หากยกเลิกไปจะทำให้การวางแผนการออมเพื่อวัยเกษียณของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุนสำคัญมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อเป็นแนวทางและให้ข้อเสนอแนะในการสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการออมเพื่อวัยสูงอายุ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณด้านผลตอบแทน ด้านเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติ รวมทั้งพฤติกรรมออม คือ จำนวนออมของของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้มีแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้เป็นกรอบการศึกษา ดังนี้

ทฤษฎีวิวัจจรชีวิต

ทฤษฎีการบริโภคในวัฏจักรชีวิต (The Life-cycle theory of consumption) เป็นแนวคิดที่พิจารณาว่า บุคคล (Economic Agent) เป็นหน่วยเศรษฐกิจหน่วยหนึ่งที่มีความเป็นเหตุเป็นผล (Rationality) อยู่เสมอ โดยคำนึงถึงอรรถประโยชน์สูงสุด (Maximized Utility) ภายใต้งบประมาณจำกัด (The Budget Constrain)

เพื่อให้ชีวิตมีความมั่นคง ซึ่งการออมระหว่างวัยทำงานเกิดขึ้น เพราะต้องการหลีกเลี่ยงการลดลงของมาตรฐานในการดำเนินชีวิต แต่ละคนจึงออมในช่วงที่มีรายได้สูงสุดและไม่ออมในขณะเกษียณ โดยจะนำเงินออมนรวมทั้งสินทรัพย์ที่เก็บสะสมไว้มานำมาใช้จ่ายในช่วงเวลาเกษียณ ส่งผลให้สินทรัพย์เหล่านั้นลดลง (Modigliani and Brumberg, 1954; Ando and Modigliani, 1963)

การออมของบุคคลนอกจากขึ้นอยู่กับการวางแผนบริหารจัดการทางการเงินของแต่ละคนแล้ว แรงจูงใจหรือวัตถุประสงค์ในการออมยังมีส่วนสำคัญทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการออมเกิดขึ้นได้เช่นกัน โดยแรงจูงใจในการออม (ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, 2551) ได้แก่

1. การออมเพื่อเป็นการสะสมรดก (Bequest Saving)
2. การออมเพื่อเหตุผลอื่น ๆ เช่น ต้องการใช้จ่ายเงินออมเพื่อการศึกษา หรือลงทุนกิจการส่วนตัว
3. การออมเพื่อป้องกันความไม่แน่นอน (Precautionary Saving) เป็นการสำรองเงินเพื่อความไม่ประมาทในสิ่งที่จะเกิดขึ้น เช่น การลดลงของรายได้ หรือมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน การออมเพื่อวัยสูงอายุ (Retirement Saving) จึงถือเป็นการออมเพื่อป้องกันความไม่แน่นอน
4. การออมเพื่อสะสมทุนและผลประโยชน์ตอบแทน เป็นการออมผ่านสินทรัพย์คงทน (Durable Goods)

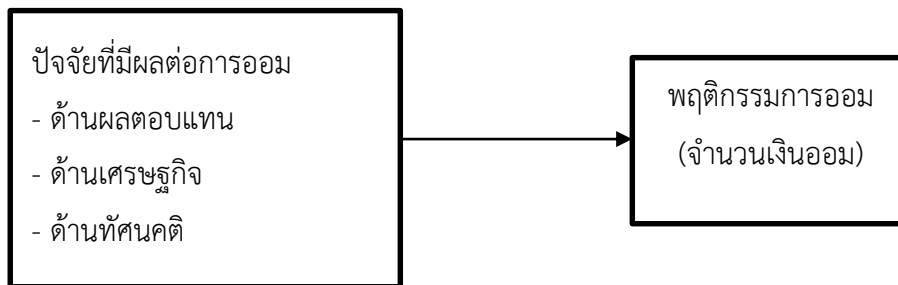
ปัจจัยที่มีผลต่อการออม

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงวัยสูงอายุ ความจำเป็นในชีวิตของผู้สูงวัยที่แตกต่างกันออกไป ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตแตกต่างกันด้วย โดยปัจจัยที่มีผลต่อการออมนั้นมักเริ่มตั้งแต่บุคคลนั้นๆ ยังทำงานประกอบอาชีพอยู่ เช่น เงินเดือน ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ความรู้ทางการเงิน การยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน เป็นต้น (วิโรจน์ เจษภูาลักษณ์ และธนาภรณ์ เนื่องพลี, 2561) สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณ ได้แก่

1. ปัจจัยด้านผลตอบแทนที่ได้รับจากการออม คือ สิ่งดึงดูดใจที่ช่วยให้ผู้ออมตัดสินใจออม ยิ่งผลตอบแทนสูง ปริมาณการออมย่อมจะสูงตามไปด้วย เพราะหากผลตอบแทนที่ได้รับ เช่น อัตราดอกเบี้ยสูง บุคคลก็จะนำเงินไปออมเพิ่มขึ้น
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการออมไม่ทางตรงก็ทางอ้อม เช่น ราคาสินค้าและบริการภาวะเงินเฟ้อ เป็นต้น ซึ่งหากราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น บุคคลย่อมต้องใช้จ่ายเงินในการบริโภคสินค้าเพิ่มขึ้น และอาจจะทำให้การออมลดลง

3. ปัจจัยด้านทัศนคติการออม คือ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผู้ออม อาจกล่าวได้ว่า ถ้าผู้ออมมีทัศนคติในการออมเชิงบวก การออมของคนนั้นจะเพิ่มขึ้น แต่ในขณะเดียวกันถ้าผู้ออมมีทัศนคติในการออมเชิงลบ การออมของเขาจะลดลง

กรอบแนวคิด

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร คือ บุคลากรพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 144 คน สำหรับกลุ่มตัวอย่างได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตร Taro Yamane (1973) ที่ความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 106 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple regression analysis) แบบ Enter

ผลการวิจัย

ผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์การวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณด้านผลตอบแทน ด้านเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติ รวมทั้งพฤติกรรมการออม คือ จำนวนออมของของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม พบข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการออม

ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ด้านผลตอบแทน	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
1. อัตราดอกเบี้ย	4.12	0.77	มาก	1
2. อัตราการจ่ายเงินปันผล	4.08	0.78	มาก	2
3. ระยะเวลาที่ได้รับผลตอบแทน	4.04	0.83	มาก	3
4. สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการออม เช่น การลดหย่อนภาษี	4.12	0.80	มาก	1
รวม	4.11		มาก	
ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ด้านเศรษฐกิจ	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
1. อัตราเงินเฟ้อ	3.80	0.82	มาก	3
2. อัตราภาษีเงินได้	3.86	0.83	มาก	2
3. ความผันผวนทางเศรษฐกิจ	3.88	0.85	มาก	1
4. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	3.67	0.85	มาก	4
รวม	3.81		มาก	
ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ด้านทัศนคติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ	ลำดับ
1. การออมเป็นการเพิ่มความมั่งคั่งให้กับ ตัวเอง	4.33	0.77	มาก	3
2. การออมเป็นการเตรียมความพร้อม สำหรับใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน	4.45	0.77	มาก	1
3. การออมเป็นการเตรียมความพร้อม สำหรับการเกษียณอายุ	4.39	0.79	มาก	2
รวม	4.40		มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ด้านผลตอบแทนโดยรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$) ซึ่งทุกข้อมีความสำคัญในระดับมาก ตามลำดับดังนี้ คือ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการออม เช่น การลดหย่อนภาษี ($\bar{X} = 4.12$) และอัตราดอกเบี้ย ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ อัตราการจ่ายเงินปันผล ($\bar{X} = 4.08$)

สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการออม ด้านเศรษฐกิจโดยรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) ซึ่งทุกข้อมีความสำคัญในระดับมาก ตามลำดับดังนี้ คือ ความผันผวนทางเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.88$) รองลงมาคือ อัตราภาษีเงินได้ ($\bar{X} = 3.86$) และอัตราเงินเฟ้อ ($\bar{X} = 3.86$)

นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการออม ด้านทัศนคติโดยรวม มีความสำคัญอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.40$) ซึ่งทุกข้อมีความสำคัญในระดับมาก ตามลำดับดังนี้ คือ การออมเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับใช้จ่ายกรณีฉุกเฉิน ($\bar{X} = 4.45$) รองลงมาคือ การออมเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเกษียณอายุ ($\bar{X} = 4.39$) และการออมเป็นการเพิ่มความมั่งคั่งให้กับตัวเอง ($\bar{X} = 4.33$)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการออม คือ จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อปี

จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อปี	จำนวน (n = 106)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	35	33.02
1,001 – 3,000 บาท	52	49.06
3,001 – 5,000 บาท	12	11.32
5,001 บาทขึ้นไป	7	6.60

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อปี 1,001–3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.06 รองลงมาคือ จำนวนออมเฉลี่ยต่อปีต่ำกว่า 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.02 และจำนวนออมเฉลี่ยต่อปี 3,001–5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.32 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมในวัยเกษียณของพนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุ และใช้การเลือกตัวแปรอิสระด้วยวิธี Enter ซึ่งใส่ตัวแปรอิสระจำนวน 3 ตัวแปร เพื่อพิจารณาว่าจะสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ ร้อยละเท่าใด และมีตัวแปรใดบ้างที่ส่งผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ พบข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุ (Multiple regression analysis) แบบ Enter

ตัวแปร (จำนวนเงินออมเฉลี่ยต่อปี)	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านผลตอบแทน	.152	.168	.125	.908	.366
ปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านเศรษฐกิจ	-.203	.130	-.181	-1.559	.122
ปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านทัศนคติ	.061	.154	.048	.034	.694

Multiple R = .169^a R Square = .029 Adjusted R Square = .000 Std. Error = .860

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านผลตอบแทน ด้านเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออม คือ จำนวนการออม นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.169 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.029 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0.000 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการตัดสินใจ (Standard Error) เท่ากับ 0.860

แสดงว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านผลตอบแทน ด้านเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติ ไม่สามารถทำนายพฤติกรรมการออม คือ จำนวนการออมของพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้ นั่นคือ พฤติกรรมการออมคือ จำนวนออมเฉลี่ยต่อปีของพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านผลตอบแทน ด้านเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามส่วนใหญ่มีจำนวนออมเฉลี่ยต่อปีไม่เกิน 3,000 บาท ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านผลตอบแทนคือ อัตราดอกเบี้ยและสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากการออม เช่น การลดหย่อนภาษี ปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านเศรษฐกิจคือ ความผันผวนทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านทัศนคติคือ การออมเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับใช้จ่ายกรณีฉุกเฉิน

แต่อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์การถดถอยพบ ว่า จำนวนออมของพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านผลตอบแทน ด้านเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการออมโดยมีความต้องการเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉินเท่านั้น โดยยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับการออมเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับวัยเกษียณ อีกทั้งยังพิจารณาว่า การออมของตนเองนั้นเป็นการออมเพื่อป้องกันความผันผวนทางเศรษฐกิจ ต้องการผลประโยชน์ในการออมจากอัตราดอกเบี้ยและสิทธิประโยชน์ เช่น การลดหย่อนภาษีเพียงเท่านั้น

ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรเพิ่มช่องทางการให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และการออมเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับวัยเกษียณให้กับพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน นอกจากนี้ พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนแต่ละคนต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบในการเตรียมความพร้อมทางการเงินสำหรับวัยเกษียณ โดยศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนการออมและเพิ่มความรู้ในการบริหารจัดการการเงินของตนเอง

ข้อจำกัด

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มพนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และศึกษาเฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อการออมด้านผลตอบแทน ด้านเศรษฐกิจ และด้านทัศนคติ จึงยังขาดการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (เช่น เพศ รายได้ และอายุ) ความรู้ทางการเงิน เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2551). ความสามารถในการออมของครัวเรือนไทยและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ.

วารสารเศรษฐศาสตร์ศรีนครินทร์วิโรฒ, 2551. ฉบับที่ 4, 19-49.

จิรารัตน์ อติชาตินันท์ และแพรวพรรณ มังคลา. (2554). การวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต การจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2560). สถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2559. นครปฐม: พรินเทอรี่.

วิโรจน์ เจริญลักษณ์ และธนภรณ์ เนื่องพลี. (2561). พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของผู้สูงอายุในอำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. Veridial E-Journal: ฉบับภาษาไทย, 11(1), 3061-3074.

อรุณี นุสสิทธิ์, ปาริชาติ ราชประดิษฐ์, เกตุจันทร์ จำปาไชยศรี และกำพล อติเรกสมบัติ. (2557). **ปัจจัยอธิบายความเพียงพอจากการออมเพื่อเตรียมเกษียณของผู้มีงานทำในประเทศไทย**. วารสารบริหารธุรกิจ. 37 (144), 39-52.

Ando, A. and Modigliani, F. (1963). **The Life Cycle Hypothesis of Saving: Aggregate Implication and Test**. American Economic Review. Vol. 53, 55-84.

Modigliani F. and Brumberg R.H. (1954). **Utility analysis and the consumption function: An interpretation of cross-section data**. NJ. Rutgers University press, 388-436.

Yamane, Taro. (1973). **Statistics: An Introduction Analysis**. 3th Edition. New York: Harper and Row Publication.